

امام فخر رازی، متکلم و فیلسوف شهیر اسلامی (544 ق)

ابوعبدالله محمد بن عمر بن حسین طبرستانی رازی معروف به امام رازی، فخر رازی و امام فخرالدین و شیخ الاسلام، از بزرگ‌ترین علمای شافعی مذهب، جامع علوم عقلی و نقلی و متبحر در تاریخ، کلام، فقه، اصول، تفسیر، حکمت، ادبیات و ریاضی است...

ابوعبدالله محمد بن عمر بن حسین طبرستانی رازی معروف به امام رازی، فخر رازی و امام فخرالدین و شیخ الاسلام، از بزرگ‌ترین علمای شافعی مذهب، جامع علوم عقلی و نقلی و متبحر در تاریخ، کلام، فقه، اصول، تفسیر، حکمت، ادبیات و ریاضی است. وی را به سبب شبهاتی که در مسایل گوناگون وارد می‌کرد "امام المُنشِکِّکین" می‌نامند. کتاب‌های فخر رازی در زمان خود وی مورد اقبال مردم واقع شد و به صورت کتاب درسی درآمد. در حوزه‌های درس امام رازی بیش از دو هزار تن دانشمند برای استفاده حاضر می‌شدند. حتی موقع سواری نیز نزدیک به سیصد نفر از فقها و شاگردان، برای استفاده در رکابش می‌رفتند. گویند که او به صراحت از اسماعیلیان بد می‌گفت اما با تهدید یکی از شاگردانش که اسماعیلی بود، از بدگویی نسبت به این گروه دست برداشت. از فخر رازی تالیفات بسیاری به جا مانده است از قبیل: اسرارُ النجوم، تفسیر کبیر، شرح اشارات ابن سینا و ده‌ها کتاب دیگر. امام فخر رازی در عید فطر سال 606 ق در 62 سالگی در هرات درگذشت و در همان شهر به خاک سپرده شد.